

8. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 3. dubna 2017 s nadějí:
Pohoda na svatodušní pondělí slibuje velkou úrodu!

Úvodník

Vzkříšení, nová naděje pro lidstvo, je-li Vám bližší, tak zmrtvýchvstání. Tento pojem se pojí snad s neznámějším mužem světa, Ježíšem Kristem, podotýkám v křesťanském světě. Opravdu znovu obživení tohoto mesiáše znamenalo naději? Vzal na sebe všechny naše hříchy a byl... ukřižován. Kolik hrůz se od té doby stalo, kolik vražd, válek, kolik nebohých zvířat bylo vyhubeno...Myslíte, že další mesiáš, vyslanec boží, by nás konečně napravil a navedl na správnou cestu? Měl by se další nebohý muž či žena ukřižovat? Byla by to pro nás konečně „ta naděje“ v lepší svět? A co pro mnohé z nás vlastně naděje znamená? Je k tomu potřeba obět', lidská obět'? Stojí lidstvo za to a o to? Hnula by taková obět' s námi dnes? Zeptala jsem se a tady jsou odpovědi na otázku „Co pro tebe znamená slovo naděje?“. Moji lásku. Důvod abych tady ještě byla. Víra v to, že vše nakonec bude dobré. Láska. Nový začátek. Duh. Víru v lepší zítřky. Já nevím, prostě něco, v co mám naději. Naděje je něco, co by měl každý dostat, ale i dát někomu jinému. Pro mě to je určitá možnost, že se všechno může v dobrý obrátit. Asi to, že musím doufat a věřit v to, co se stát může, ale nemusí. Věřit v to, co chci, aby se stalo a byl bych hodně rád a opravdu bych to ocenil. Většinou mi k tomu, abych věřil v nějakou naději, přispívají moji nejbližší. Takže pro mě jsou vlastně nadějí ti, kteří mi jsou nejbliž a ti, kteří mě podrží, když je to potřeba. A ne ti, kteří si hrají na kamarády, ale když se něco stane a je potřeba udržet si nějakou naději, tak od tebe odvrátí zrak a nechají tě v beznaději, samotného a ztraceného. Mé děti. Člověk naději neztrácí, vždy se najde něco, nebo někdo, do koho vložíš velkou naději a doufáš že tě nezklame. Naděje je něco, v co věřím, něco, co mě tak nějak nutí jít si za tím, co chci, protože věřím, že mi bude líp, když je mi zrovna špatně.

Tak to vidíte... každý máme svou osobitou naději a není potřeba, aby kvůli naší naději nebo naší katarzi se musel obětovat někdo další. Nebo ne?

Krásné Velikonoce vám všem přeje Pěš.

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování. Kristovo ukřižování se událo kolem roku 30 či 33. U Slovanů a Germánů splynuly lidové oslavy Velikonoc s pohanskými slavnostmi jara, které oslavovaly procitnutí přírody ze zimního spánku. U nás je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapi šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí, která je prostředkem omlazení. Z téhož důvodu ženy dávají jako odměnu za omlazení vajíčko, prastarý symbol nového života. zdroj: Wikipedie

Z notesu pana ředitele

Třetí měsíc tohoto roku mě svým průběhem utvrzuje v tom, že sedmička je šťastné číslo. Nechci nic zakřiknout, ale po dlouhé době, kdy konečně přišla opravdová zima, tu máme nebývale krásné jaro. A pokud tu sedmičku vztáhnou na soutěže a přehlídky, tak to sedí - alespoň ve šporkovské zušce - také. Za uplynulý měsíc proběhlo několik postupových přehlídek pro dramaťáky, a ti zaslouženě pobrali tolik ocenění, že z toho oči přecházejí, jako z jarního rozkvetlého záhonu. Úžasnou „peckou“ pak bylo okresní kolo soutěže kytar, ve kterém naše zuška měla třetinové zastoupení z celkového počtu všech škol. A považte - z deseti našich kytaristů jich 7 postoupilo do krajského kola, které se bude konat 5. dubna v naší škole. Cenu za kolektivní práci dostali i výtvarníci v soutěži, která byla vyhlášena u příležitosti 300 let od koupě Nového lesa hrabětem Františkem Antonínem Šporkem. A jen tak mimochodem - kdo z Vás mi do redakce ZUŠkovin napíše, kolik za Nový les u Kuksu hrabě Špork městu Dvůr Králové zaplatil, dostane ode mě odměnu. V dubnu nás kromě pořádání krajského kola kytar čekají především dva absolventské koncerty s výstavami absolventských prací výtvarníků. Tyto absolventské večery jsou vždy jedinečné a slavnostní a zaslouží si Vaši pozornost. Přijďte se podělit s Vašimi spolužáky o umění, kterému se za několik let studia na zušce naučili a kterým dokážou potěšit všechny s otevřeným srdcem. Tak se mnou držte palce všem kytaristům 5. dubna, mladým violoncellistkám v krajském kole 3. dubna a dramaťáci „zlomte vaz!“ Všem společně přeji, abyste si ve zdraví mohli užívat jarní krásu kolem nás.

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo

„Jémine domine, masopust pomine, jémine domine, masopust pryč“!

Na vědomost Vám všem dáváme, že se během masopustního koledování po jaroměřském náměstí a okolí, které proběhlo v **úterý 28. února 2017 odpoledne**, podařilo nashromáždit opět větší finanční částka než v roce loňském! Letos jste všichni, kteří jste se u masopustního průvodu zastavili, zasmáli se, zazpívali a zatancovali si, podarovali klienty z Domova sv. Josefa v Žirči celkovou částkou **5 065,-Kč**. Pokladničky s koledou jsme v sobotu 4. března předali klientům nemocným roztroušenou sklerózou a potěšili je i masopustním vystoupením, které děti se svými učiteli nachystaly. Peněžní dar bude podle slov paní Jitky Holcové použit na nákup polohovací toaletní židle. Velké poděkování také patří Johnově pekárně z Josefova, Řeznictví Uhlíř Jaroměř, Cukrárně Vilma ze Dvora Králové nad Labem a spolku Pronáměstí za starost o nakrmení všech koledníků. Děkujeme! „Máme smutek a zármutek, Masopust nám rychle utek!“ A tak se těšíme napřesrok a věříme, že i Vy. Jé

Výsledek tipovací soutěže pana ředitele: **Kolik by mohlo být v kasičkách pro Domov sv. Josefa letos?**

Anketa má čtyři výherkyně, které se k vybrané částce 5 065,-Kč přiblížily v obou směrech o 65,-Kč: Markéta Kočí (5 130,-), Lucie Lišková (5 000,-), Michaela Zelená (5 000,-) a Daniela Karlová (5 000,-), všechny od pana ředitele obdržely sladkou odměnu, gratulujeme! zpracovala M-O-A

U nás to žije! I o víkendu!

Naše zuška je plná muzikantů a divadelníků nejen během týdne. Muzikanti i dramaťáci tady tráví svůj čas i o sobotách a nedělích. To víte, soutěže a další akce. Nedá se říci, že se na hodinách jen flákáme. Jen máme málo času, a když je přehlídka za dveřmi a zjistíme, že naše inscenace nedrží po kupě, jak bychom chtěli, musíme se sejit i o víkendu. Ale to nám vlastně vůbec nevadí! Společná soustředění si moc užíváme! O víkendu z 11. na 12. března Convivium připravovalo Otesánka nejdříve ve sborovně, potom v sále, Malé dvě připravovaly loutky na Putování v Chocni, ve výtvarce zkoušel jazzový orchestr a v neděli v sále vystřídalo loutkáře klarinetové kvarteto. V dramaťáku zkoušel Matěj Kubina svou meotarovou adaptaci povídky Karla Čapka „Šlěpjej“, kterou nám s kamarádem Lukášem na dobrou noc zahráli, potom nám Jarka pustila Otesánka, zpracovaného českým režisérem, animátorem a výtvarníkem Janem Švankmajerem. Před spaním jsme ještě stihli porovnání archetypů v našem filmovém zpracování a padli do spacáků. k-Ája

Jazzový orchestr v Aldisu

Ve středu 15. března jsme se vypravili do Hradce Králové, konkrétně do Aldisu, kde se konala soutěž jazzových a tanečních orchestrů. Od ZUŠky jsme vyjeli už po 9. hodině. Dopoledne jsme poslouchali ostatní bandy a ještě pilovali, co bylo potřeba. A odpoledne jsme vystoupili my. Umístili jsme se na 3. místě, k čemuž bych přihlížela jako k úspěchu, protože tento band vznikl dva měsíce před soutěží a hlavním cílem bylo hlavně získat motivaci než vyhrát. V bandu můžete slyšet trubky, trombony, saxofon, bicí, klávesy, basu a kytaru. Všichni jsme si pěkně zahráli. Domů jsme přijeli před šestou hodinou, vyčerpaní, unavení, ale spokojení z toho, že jsme mohli své nástroje provětrat! čaBMa

sobotní zkouška v učebně výtvarného oboru

Putování domů

Soubor Convivium se rozhodl zúčastnit akce Putování, kterou pořádá Hanka Voříšková v Chocni. Tato akce má svou tradici. Začalo to před dvanácti lety, kdy si několik souborů rozdělilo jednu pohádku na několik dílů a každý soubor hrál jednu část. Diváci chodili po choceňském zámku a zhlíželi pohádku jako seriál. Tento nápad se zalíbil a ujal. Za těch dvanáct let se leccos změnilo, ale podstata festivalu zůstala. Tak se stalo, že i my jsme se na podzim vydali do Chocně na dramaturgickou dílnu, abychom společně s dalšími čtyřmi soubory vybrali pohádku, kterou jsme následně rozdělili na pět dílů. Potom jsme skoro půl roku měli čas vymyslet, jak se našeho dílu pohádky O princovi s černým šátkem zhostit. V sobotu 18. března ráno jsme se tedy vlakem vydali do Chocně. Těšili jsme se, přestože jsme přesně netušili, co nás čeká. Když jsme dorazili, Hanka Voříšková nás mile přivítala, provedla ZUŠkou-zámekem a ukázala nám hudební sál, kde jsme měli hrát. Potom jsme až do odpoledne zkoušeli jen s malými přestávkami na jídlo, pití a záchod. Ve tři hodiny byla „generálka“. Se všemi ostatními soubory jsme prošli všechna stanoviště a postupně viděli celou pohádku. Některé soubory měly dokonale nazkoušeno, jiné (příkladně my) předvedly jen jakousi ukázkou a slibovaly, že to ještě dodělají. Jak jsme slíbili, tak jsme udělali. Zkoušeli jsme dlouho do noci. Přespávali jsme u Hanky Voříškové doma. Ráno jsme se zase dali do práce. V poledne už to jakžtakž vypadalo, a tak jsme pozvali Hanku a jeden ze souborů na druhou generálku. Byli mile překvapení, jak od minule představení prokouklo. Po obědě jsme už jen dodělávali detaily a čekali na diváky. Protože jsme měli poslední díl, měli jsme spoustu času, než se k nám první skupina diváků dostala. Dorazili k nám zhruba hodinu po startu. Potom to šlo ráz na ráz. Skupiny diváků chodily po

patnácti minutách. Naše představení trvalo asi deset minut, takže jsme si kolikrát sotva stihli připravit na začátek. Hráli jsme celkem devětkrát. Bylo to náročné, ale bavilo nás to a moc jsme si to užili. Ve vlaku na cestě domů jsme se shodli na tom, že to byla úžasná zkušenost a že se rádi zúčastníme i příštích ročníků. Bapu

Convivium: Bára Tichá, Kája Novotná, Ema Prudilová, Lenka Jechová, Jan Kosejk, Martin Karban, Bětko Skořepová a Hana Hrušková

Okresní kola recitační přehlídky Dětská scéna v Náchodě

Ráno 14. 3. jsme se postupně scházeli na vlakovém nádraží, kde každého nového příchozího vítala Jarka slovy: „Tak co? Jak se těšíte? Já moc!“ Každý se těšil jinak, a ne všichni jsme byli tak natěšení jako ona. Když jsme se usadili v divádelku náchodské ZUŠ, zabírali jsme poměrně velkou část hlediště. Začalo se recitovat, nejdřív třetí kategorie, ze které byli poté někteří pozváni do druhého kola s druhým textem a stejně to probíhalo i ve čtvrté kategorii. Poté se porota šla poradit a my jsme svačili a probírali, jak se nám přednášelo. Nakonec nás postoupilo hojně. Přesné výsledky se dozvíte v rubrice: „...zvítězili jsme!“ (h)RUŠ

Představujeme

Jarní tvoření ve výtvarce

Světlá obloha, voňavý vzduch a před nedávnem ještě nahá hnědá hlína už prorůstá šťavnatou zelenou. Vyšli jsme jí, jako mnozí, naproti hned po masopustním veselí a zdobili a zdobili. V sále školy to jsou velká květinová písmena plná pastelových barev, v chodbách pestrobarevné housenky, stromy, příjemný pocit usednutí do sluníčkem prohřáté trávy, duhou vyšívané fotografie, ve vitrínách před budovou motýlci a jaro zosobněné především malými výtvarníky. Nejzkušenější výtvarnice motaly věnce plné skořápek a barevných pentlí, jemných peříček i kůry. Nadechněte se s námi, ledové chmury zahodte (nebo schovejte na zarak) a přijďte se mrknout třeba na školní zahradu. Tam, pod okny v trávě, se určitě zasmějete ... Tváře smotané z punčoch plných hlíny a vmíchaných travních semínek vypadají kouzelně. Po vydatném zalití jsou vydány napospas aprílovému

počasí. Nejstarší ročník si je připravil pod vedením praktikantky, budoucí paní učitelky a naší bývalé žákyně, Veroniky Voborníkové. Radka Ulichová

Dostali jsme za úkol vytvořit hlavy Afričanů s třemi základními pomůckami: hlínou, semínky trávy a silonkou. První část, nacpat do silonky hlínu a semínka, jsme zvládly raz dva, i když s menším nepořádkem. Vymyslet, aby tvar obličeje držel, bylo však obtížnější. Naše představy o dokonalých afrických rysech se rázem rozplynuly a každý byl rád, když nos vypadal alespoň jako ten Křemilkův. Obavy nám taky naháněla oka, která se při používání jehly a bavlnek na silonce neustále tvořila. Ti nápaditější k bavlnkám přidali například kamínky, drát, kůru a jiné. Za týden nás překvapilo, jak rychle tráva předělala naše výtvořky na hromádky jarní zeleně.

Alžběta, Sofie a Anežka Chráskovy

Výtvarníci zabodovali ve Dvoře Králové nad Labem

V únorovém týdnu, kdy u nás probíhaly jarní prázdniny, si Královédvoráci připomněli 300. výročí prodeje Nového lesa hraběti Šporkovi. Šlo o velký pozemek, kam se dnes jezdíme kochat Braunovým Betlémem. Výtvarná soutěž měla název Přijezd hraběte Šporka ke Staré radnici. Obrázek s velkým Františkem Antonínem si jako skupinovou práci zvolili mladší výtvarníci. Na větší ploše, tentokrát novinového papíru, vznikala architektura radnice i zdobný kočár s koňmi. Suché pastely – křídly se postaraly o dotvoření dávné atmosféry tak, jak si ji děti předst

avovaly. Ze 170 obrázků se naši žáci svým jediným, i když poněkud větším, umístili ve Speciální kategorii. Všem šikulům blahopřeji a děkuji jim za pěknou reprezentaci školy. Radka Ulichová

<http://www.kralovedvorsko.cz/vzdelavani/ostatni/vytvarna-soutez-k-vyroci-300-let-koupe-noveho-lesa-2.html>

Přišli... a viděli jsme je...letošní absolventi

Denis Horký
Hra na saxofon

Eliška Žďárská
Pěvecká hlasová výchova

Barbora Dihenesčíková
Hra na klarinet

Jakub Morávek
Hra na kytaru

Kateřina Čápová
Hra na violu

Martin Trutnovský
Hra na varhany

Vendula Petráčková
Hra na klavír

Monika Lebedinská
Hra na kytaru

Jáchym Výšek
Hra na klavír

Lukáš Orct
Hra na trombon

Adam Malý
Dramatika s loutkou a slovesnost

Adéla Moravcová
Dramatika s loutkou a slovesnost

Hana Hrušková
Dramatika s loutkou a slovesnost

Alžběta Skořepová
Hra na flétnu
Dramatika s loutkou a slovesnost

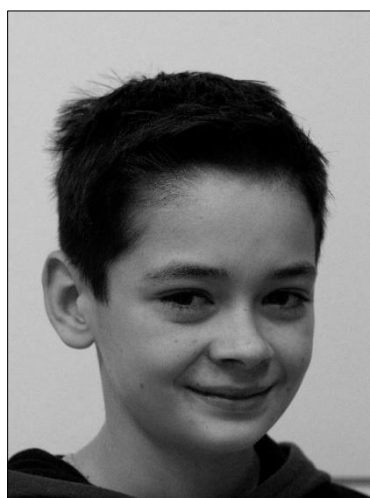
Lenka Jechová
Hra s loutkou

Anna Vitvarová
Hra s loutkou

Barbora Maksymovová
Hra s loutkou

Daniel Bělohlávek
Plošná tvorba

Julie Polanská
Plošná tvorba

Eliška Svobodová
Plošná tvorba

Karolína Kadlecová
Plošná tvorba

...zvítězili jsme!

Kytarové úspěchy v Hronově

Ve čtvrtek 23. března se uskutečnilo okresní kolo soutěže ZUŠ ve hře na kytaru. Z celého okresu se soutěže zúčastnilo 30 sólistů a 2 kytarová dua. Soutěžní klání proběhlo v Základní umělecké škole Hronov na Komenského náměstí. Ze ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři se tímto směrem vydalo celkem 10 kytaristů. Domluva zněla následovně: v 6:45 sraz před školou, naložit kytary, židle, podnožky, podkytarníky a v 7 h tradááá odjíždíme. Cesta nám neskutečně rychle uběhla a v 7:40 jsme již vystupovali na náměstí. Organizátoři soutěže nám přidělili pěknou, prostornou třídu, tudíž jsme si na nedostatek místa nemohli stěžovat. Následuje rozehrávání, pilování a začišťování nehtů, v 9 h slavnostní zahájení... a jde se na to. Všichni kytaristé hráli s velkým nasazením a snažili se podat co nejlepší výkony. Po sólovém hraní soutěž zakončila dvě kytarová dua a poté jsme již netrpělivě očekávali vyhlášení výsledků, které dopadlo nad očekávání - 1. místa s postupem do krajského kola: Kuna Kamil, Hofman Martin, Fris Pavel, Skořepa Jáchym, Tučková Karolína Anna, Morávek Jakub, Suchánková Andrea - 2. místa: Holas Josef, Šlosárek Martin, Fejt Jonáš. Absolutním vítězem soutěže dle získaných počtu bodů se stala Tučková Karolína Anna. Všem soutěžícím blahopřejeme a postupujícím přejeme hodně úspěchů v krajském kole, které se bude konat 5. dubna 2017 v naší Základní umělecké škole.

Hana Medková

Okresní kola recitační přehlídky v Náchodě

Do krajského kola v Hradci Králové postupují- 2. kategorie: Jiří Bukač, Josefína Pacovská – 3. kategorie: Vavřínek Kratochvíl, Pavlína Tichá- 4. kategorie: Jan Kosejk, Barbora Tichá, Karolína Novotná, Martin Karban. Čestná uznání získaly Hana Hrušková a Adéla Moravcová.

Krajské kolo uměleckého přednesu Wolkrův Prostějov v Hradci Králové - nominace do národního kola: Alžběta Skořepová - doporučení (rozhodne programová rada) - Barbora Maksymovová, Lenka Jechová, Petra Březinová, Kateřina Prášilová a Monika Němečková.

Audimafor - krajské kolo (divadlo poezie, studentské a experimentující divadlo) – inscenace souboru JAKKdo: „Musí to být?“ – doporučení na národní Mladou scénu Ústí nad Orlicí. Cena za inscenaci „Štípnutí labutě“ a doporučení do národního kola Šrámkova Písku. Cenu za nakročení inscenaci „Šlěpjej“ souboru Mikrle.

Do šatny

O životě s borderkou (příběh pro všechny pejskaře)

Už od malička mě rodiče přesvědčovali, že jakékoli zvíře by se u nás v bytě trápilo. Postupně jsem snižovala nároky, takže jsem zavrhlá koně (i když do garáže by se vešel), psa, kočku, králíka, morče, křečka i jakýkoli druh ptáka, jen rybičky mi nezakazovali, ale z nějakého důvodu jsem po rybičkách nikdy netoužila. Když už jsem nemohla mít zvíře fyzicky, rozhodla jsem se, mít je aspoň v představách, takže jsem už jako malá tahala domů všelijaké brožurky a časopisy typu: Máme doma..., studovala jsem je po nocích a představovala si, jaké by to asi bylo, kdyby...Po nějakém čase jsem rezignovala a začala se věnovat „ušlechtilejším“ věcem, jako byli kluci, kamarádky a filmoví hrdinové. No a jednoho dne přišli rodiče s tím, že by si chtěli pořídit nějakého postaršího pejska z útulku. To je zajímavé, když se pro psa rozhodnou rodiče, tak už nehrozí, že by se mohl absencí zahrady trápit. A tak jsme jeli do útulku, který byl zároveň chovnou stanicí border kolií. A asi o měsíc později jsme měli doma pytel granulí, tolik rad od všech možných chytrých lidí, až nám z toho šla hlava kolem, nový pelíšek a hlavně ŠTĚNĚ! Celým jménem se jmenoval Copyright Asbrete, ale brzy se z něj stal Copík, Copiček, Copie, Copinan, Kopírka, Škopík či prostě Cop. A náš poklidný život se převrátil naruby.

Co najdu, to rozkoušu

Už od začátku nám bylo jasné, že Cop, jakožto pes, bude mít neustálou potřebu něco okusovat. Proto měl jako malý desítky hraček (všechny plyšáky rozkousal, vytahal z nich vnitřek a jejich torzo odhodil, jako nepoužitelné). Vůbec nás nenapadlo, že bude kromě stolů a židlí okusovat i fikus, svůj vlastní pelíšek (už má asi třetí), žrát hlínu, žvýkat kamínky (a když se mu je nepodaří rozžvýkat, tak je spolknut celé) a okusovat bodláky. Podezřívali jsme ho, že se chce stát kuřákem, protože si pořád nosil domů vajgly, a jednou dokonce i zapalovač. Ale brzy se naučil, co se u nás smí a nesmí (ale když odcházíme, pelíšek raději schováváme)

Tvoje jídlo, moje jídlo

Psi mají pravidlo, že co je menší, než oni, to se může sníst. A tak i inteligentní pes, který se naučí dát pac během deseti minut, nikdy nepochopí, že nějaké jídlo není pro něj. Jinými slovy, cokoliv, co jí páníček, je lepší, než ty nudné a jednotvárné granule. Pokaždé když jíme, máme na klíně slintající psí hlavu a oči, podobné očím Kocoura v botách z filmu Shrek, bedlivě sledují každé sousto. A když se ani po takovém hereckém výkonu páníček nenechá zlomit, přidá se k očím smutné kňučení znamenající: Jsem strašně týraný pejsek, kterému nikdo nedá najíst a když mi nedáš kus té okurky, tak na vás pošlu psí sociálku! Pak už to dotyčný většinou vzdá a čirou náhodou mu zbytek svačiny upadne na zem (a kdyby ne, má Cop v záloze ještě panáčkování a dávání pac)

Spánek

Pryč jsou doby, kdy jsme si o víkendech mohli přispát do devíti, nyní nám nejpозději úderem sedmé skočí do postele chlupatý terorista a začne po nás šlapat, láskyplně nám olizovat obličej a čistit uši. Dětem se dají pustit pohádky v televizi, na psa to nefunguje. A když už to vzdáme a vstaneme, pejsek si většinou spokojeně zaleze do pelíšku nebo pod stůl a znovu usne, protože je ze všedních dnů zvyklý celé dopoledne prospat. A stejně jako s jídlem, páníčková postel je lepší, než pelíšek. Večerní hraní a drbání probíhá v posteli, uprostřed noci nás Cop musí zkontrolovat, jestli nás třeba nikdo neukradl, a pak se v té posteli náhodou zapomene a ráno se nám stulí k nohám (nebo na nohy, abychom mu neutekli).

Ale i přes všechny nesnáze máme našeho Copička moc rádi a každý den se těšíme domů, až se nám do náruče vrhne chlupatá černobílá koule. Chodíme s ním na procházky, seznamujeme se s novými lidmi, objevujeme nová místa, a sice si někdy (většinou když prší nebo mrzne) postěžujeme, že by bylo lepší zůstat v teple domova, jsme rádi, že toho tupana máme.

BobuLe

Všechno, co se nevešlo do dubnového čísla, si přečtete v čísle květnovém! Těšit se můžete na obrázky z Předváděčky dramaťáku a z nových inscenací souborů Malé dvě, Convivium a Mikrle, zprávy z krajského kola soutěže ZUŠ ve hře na kytaru, které v naší zúšce proběhne 5. dubna a mnoho dalšího.

Svoje náměty, připomínky, dotazy a nápady nám pište a vhazujte do poštovní schránky v přízemí vedle učebny literárně dramatického oboru. Děkujeme!

redakce

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

8. číslo vychází 3. dubna 2017 s nadějí: Pohoda na svatodušní pondělí slibuje velkou úrodu!

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová),

Ančiii (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová),

Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)